

In laudem operis ⁊ auctoris **Pbi. Lynceus.**

Sermo: lepos: series: stilius: doctrina decoꝝ .

Tollunt historijs scripta referta nouis .

Qualia carneades dictat: magnusq; pericles:

Talia Bindinus dogmata clarus habet.

Qualibus eschines: demades: vel Tullius orant:

Talibus ingenti peditus arte vales .

Jam mirare legens: Quid sit contingerz ipsum:

Orantem propria cernere voce melos:

Vera nec inficioꝝ referam: sunt singula mire:

Condita: Nec pallas his meliora daret .

Summo eloquentiae Juueni Petro laurentij de
Medicis Bindinus Thommasius Senensis. Ju. doc.
Salutez ⁊ comédationem.

So Inclyte Petre in his oratiunculis ⁊
varijs in locis habitis: nihil mihi assūmā
nec a me noui quicq̃ repertuz affirmabo:
multa nanq̃ ex veterum monumentis dea
cerpta: concinna breuitate ꝑprehēdi. Si quid aut in sus
cepto nobis negocio commode tractatum est: malo id
lectoris iudicio laudari: q̃ nostra predicatione iactari.
Tu tamen industria tua vel petulantiae nostrae crimē
excusabis: vel laudis si quid merebitur: accumulabis.

De Iusticia: concordia: ⁊ charitate ciuium.

Consueuere complures eorum Patres conscri
pti: qui huiusmodi munus dicendi sumpserūt
quo me nunc vti: consuetudo admonuit: omnia fere sua
oratione complecti: quae ad huiusmodi Magistratus
officium pertinere videntur: vt anteq̃ ineant: quid faciē
dum fugiendum ue sit: diligenter: ⁊ habunde praemo
neant. Quorum plane interdum soleo imperitiam
potius: q̃ diligentiam admirari: cum multa inculcent
auribus eorum: qui illud inuituri sunt: quasi tunc primū
erudiendos acceperint: aut omnium rerum ignari: nihil
intelligant: nisi quod ea vntaxat oratione didicerint.

a ij

Quod et si mihi nuncq̄ faciendum esse sim arbitratus :
nunc multo minus: Cum ad vos presens habeatur orō:
qui excellenti ingenio: et praestanti doctrina praediti estis
quicq̄ et alijs praeclarissimis magistratibus totiens sum
ma cum laude praefuistis ut natura arte: et exercitatioe
quae lequēda: quae ue vitāda sunt: habūde didiceritis.
Quāobrem caetera cōsulto praeteriens: id aggrediar: qđ
et philosophus tradidit. Neq̄ ciuilem societatem sine p̄mu
tatione: neq̄ permutatōem sine adequatioe: neq̄ adequa
tōem sine mēsurā consistere posse. Quod p̄fecto iusti
ciā: cōcordiā charitatēq̄ cōplectit̄. **Hic** ē: qđ nō oēs ma
gistratū gerē p̄nt: sed aut p̄ annū aut p̄ aliā diffinitōem
et tempus. Itaq̄ hoc mō fit ut oēs gerant magistratum.
Hic honores et pecuniae p̄ dignitate distribuunt̄. **Hac**
etenim iusticiā cū seruauerint hoīes: custodit̄ libertas:
opprimunt̄ tumultus: contentiones submouent̄: sopiuntur
inimicitiae: extinguunt̄ odia aliter cōcordiā: oīs omnium
ciuū p̄turbatio depellit̄. **Hic** legū obseruatio: quā ut
inquit Craclytus uti muros tueri debemus cū periculo
si^o sit: ciuitatē legib^o: q̄ muris carere. **Qui**. n. leges ciui
tatis oppugnat: nō solū hostes: sed et paricidae iudicādi
sunt: cum ea auferant: quibus salus omnium: et vita cō
tinet̄. **Uñ** diogenes dicere solitus erat. **Qua** in ciuitate
nec leges valerēt: in ea p̄noctandū sapiētī nō eē. et plato.
sine legib^o: nec domū ullā: nec ciuitatē nec gētē: nec hoīūz
vniuersum genus stare: nec rex naturā oēs: nec ipsū mā
nū deniq̄ posse. **Quarū** obseruatioez adeo veteres ut illez

utq; necēarias putauerūt: vt a rēgibus Aegyptioꝝ iure
 iurādo iudices adigerent: se si qd forte rex iniuste iube
 ret: minime iudicatuꝝ. Et Antiochus ciuitatibus suis
 si quid a se facere iuberent qd̄ cōtra suas leges esset: ei
 p̄cepto parere. phibuit. Quis est q̄ leges aduersus se ip
 sum ⁊ suos ferat? Quis consiliū? Quis suffragiū? vel
 quō Tbarūdā quoq; Tyꝝ pponimus: qui rure veniēs
 accinctus gladio contioneꝝ intrans: qd̄ ipse legali edicto
 antea phibuerat. mortem cōtinuo p̄prio telo cōfossus si
 bi cōsciuit: ⁊ Caleuchū qui cū filius eius adulteriꝝ crimi
 ne dānatus ex lege a se ipso cōstituta: vtroq; oculo p̄ua
 ri deberet. suo prius deinde filij oculo cruto: vsnm vidē
 videndi vtrisq; reliq̄t. Nō est. n. vt inq̄t Augustinus: cru
 delitas punire reatū: s̄ pietas: nec tyrannidis: s̄ diuinæ
 rectitudinis iudiciū vt coeteri iusticiā diligentes potius
 diligant: ⁊ iusticiā odio p̄sequentes metuāt: ⁊ caueāt ne
 delinquant. Hinc cōcordia secūdo loco p̄posita fuit q̄
 ciuitates cōstituit: Regna solidat: ⁊ hūanā societatem
 vel sola continet ⁊ cōseruat. Ad cuiꝝ amplificatōez duo
 Platonis p̄cepta vt ait Licero fore necessaria. Vnū
 vt vtilitatem omnium ciuiū sic tueant: vt quaecūq; agat:
 ad eā referāt: oblitū suoz cōmodoꝝ. Alterꝝ vero totum
 corpus respublice sic p̄curēt: ne dū ptē tueant: reliquas
 deserant. Hinc ex Herodoti snia: Oleanes illē graecus
 cū de p̄faz. rerp. ageret: ait: Magistratus forte dirimē
 dōs: ne homines ab honoribus exclusi: res nostras moliri
 non cessent: p̄pter quas ipsi quoq; honorent. Qui enim:

pti. cuius cōsulāt. ptē negligūt: pñitiofissimā in cōstitatē
inducunt seditionem: atq; discordiam. Qua non solum
laborantes Athenienses a lacedaemonijs Lixādro du
ce victi sunt: sed ⁊ Rōni quoz nomen apud omnes na
tiones fuit tremendum: ob graecoz seditiones: Marij:
Sillae: Catilinae atq; Cesaris. ab eoz domitis saepius
victi ⁊ dominati fuere. Discordia. n. ordinū vt igt Qui
tius Consul est venenū vrbis huius patz: ⁊ plaebis cer
tamina. Ex quo Cesar Ciceroni. Quid viro bono ⁊ ge
to ⁊ bono ciui magis cōuenit q̄ abesse a ciuilibus tro
uersijs. O exemplū huic nostre rei. p. memoria dignum
sempiterna. Quā totiens nutantem atq; in his labentes
conspeximus. Et veterum monumentoz testis nobis
fuit. Aratus ille sitionius: qui cū eius ciuitas a tyrānū
teneretur: vrbē clandestino introitu potitus: cūq; tyrānū
methodeum improuiso oppressisset: exules restituit: rem
publicāq; aduentu suo liberavit: vt ppius periculo ex
titerint: qui victoriam sunt cōsecuti: q̄ hī quidem: q; su
perati fuerāt: eosq; monuit dum concordēs essent: nul
lis viribus superari: sed firmos diutius ac potentiores
fore. Mitto Assyrios: praetereo Medos: Persas mis
sos facio: taceo Macedones: quorum potentissimi prin
cipatus ea duce pene celitibus parem assecuti sunt glo
riam: secus autem ad nihilum redacti sunt. Quam si q
pessimi ciues labefactare praesumpserint: careant vt ait
Plato splendore: iaceant oppressi: nullus pateat adit⁹
ad dignitatem: nec vnquam extollantur. Parati enim
olim erant Censores Romae: qui pessimum quemq; se

vatu pellerent: ne siuicera pars trahatur ad corruptionē.
 Quid est enim tam admirabile: q̄ ex infinita hominum
 multitudine existere vnum qui id quod omnibus natu-
 ra sit datum: vel soluus: vel cum per paucis facere pos-
 sit: Quid autem tam necessarium: q̄ tenere arma: qui-
 bus vel cautus ipse esse possis: vel prouocare improbos
 vel te vlcisci lacessitus: Licet non semper dixerit. M.
 Cato. Maiores nostros armis rem publicam ex par-
 ua magnam fecisse. Nam si ita esset: multo pulcherrimam
 eorum haberemus: nam maior copia armorum
 nobis est: q̄ illis vnq̄ fuerit. Sed alia fuere: domi scilicet
 industria foris iustum imperium: Animus in consi-
 lendo liber: neq; delicto aut libidini obnoxius. Hinc
 omnium charitatem tertio loco patria vna complexa
 est: quam qui africano illo teste conseruauerint adiuue-
 rint: auxerint certum esse in coelo ⁊ definitum locum:
 vbi beati aeuo sempiterno fruuntur. Hic Egidius di-
 xit ciuitatem quamlibet: ad victum in agricolas: ad ex-
 pedientiu vsum in artifices ad defensionē in bellatores
 ad populū regēdū i sapiētes viros: ad obseruatiā legū ⁊
 bonos mores i principes diuidēdā. Nihil. n. vt ait Cato
 agēdo hoies: male agere discunt. Dada igit opā vt mer-
 ces asportēt: deuehāt q̄q̄cūq; gētū hic fortunae opes dig-
 nitates: bona deniq; oia. v̄suā: floret ⁊ āplificāt: Quae
 lz ca ducae: terrena eq; sint: ⁊ mō huc: ⁊ illuc trāfferāt: vt
 bñ Elaias hec tpa viderit bōa nra corā ocul nris aliēi d-
 uorāt: mltū tū valēt: ad custodiā ⁊ v̄suatōez libertatis

Quas si solū oēs iminētib⁹ piculo ⁊ calamitate s̄ ⁊ ppriā
vitā exponēvnt⁹ qsq; ciuis optim⁹ tenet: ⁊ d3. Quid. n.
Horatiū coclitem extra hostiū copias i pōte tenuerit:
Que res. Q. Mutiū ad necē porfenne ipulerit. Quid
cartiū in pfundū vltro iniecerit. Quid deniq; regulum
ad suppliciū ptulerit: nisi patriae amor supremū gradū
s. foelicitatis ⁊ glōe. Ad qd magnifici dñi: Magistrat⁹
q; clarissimi quibus fulgētia haec insignia tribuenda sūt
reuocāte mētez: pātez fauete. Justiciā cōplexamini: cōcor
diā diligite: leges ⁊ iura s̄uate: publice saluti magnificē
tia: ⁊ mansuetudine cōsulite: vt per os sapientiae gradus
regnare possitis. Dixi.

De naturali morali ⁊ rationali philosophia.

Veritas nobis pponit hodierna die celebres. Ma
gistrat⁹: quā oēs hoies vt inqt philolophus nā scire de
siderant. Et vt ait cicerō oēs trahimur ingenio videlicet
⁊ natura oēs ducimur volūtate: ⁊ studio ad cognitōis ⁊
sciae veritatem. Cuius auctore Lactātio tāta: tāq; ad
mirāda uis ē: vt oipotēs rex oīuz p̄iceps ⁊ idē hūani
generis creator atq; redēptor ad hoc nat⁹ sit: atq; venēt
i mūdū: quo p̄hiberz testioniū veritatis. Quae si cū se
uerino boecio recte sentimus: nihil aliud ē q̄ rex ad itel
lectū adequatio. Iure igit p̄biaz oīuz disciplinaz genī
tricē. Aristoteles laudauit: quā sciam veritatis eē arbi
traret. Ea nāq; diuinaz hūanazq; rex tricozpozē sciaz
p̄bet naturales. s. morales atq; rōnales. ⁊ em nulla ē ars
neq; disciplina q̄ ad illozū modoz aliquez nō referat
Iō hic a p̄bifica: quā nature idaginē latini appellāt: nō

Ira exordiet orō: eo tñ pacto: vt nō dicē: s̄ nūerare si p
 currē s̄ strigere videar cū p̄ti mādatoꝝ obia: me pluri
 mis intentū ad h̄ mun̄ ipulerit: vt d̄ miratorib̄ p̄bato
 res: deq; accusatorib̄ laudatoꝝ futuri existāt. Quā si
 ne magi orientis iuenerint: siue lin̄ 7 musē graeci vt di
 ogenes laertī affirmauit: q̄ mirāda: q̄ q̄ laudib̄ extollē
 da ē h̄ sunt p̄tes: metaphisica: Astronomia: Geometria
 Arithmetica: musica 7 medicina. In metaphisica igi
 quae de elemētoꝝ s̄ba: ac mutatiōe: de nubiu: vētoꝝ
 pluuiē: Cometaz natura: de coelo: sideribusq; oib̄: de
 aīoꝝ imortalitate: ac vi verissimā rōe d̄mōstrat Impr̄i
 mis claruit: socrates: eiusq; discipul̄ plato. In astrono
 mia: quae de coeloꝝ motu: astrozq; natura hoium ac
 rez fortūa praenoscit: claruit tales: q̄ in multa secula
 eclipses futuras praedixit: 7anaximāder zodiaci iuen
 toꝝ. In geometria q̄ rez mēsuras: 7 s̄omas: 7 arithmeti
 ca: q̄ nūeros 7 musica: q̄ cōcordiā docēt: claruit pythago
 ras: i q̄b̄ vt alcīnous iqt q̄si scal̄ q̄busdā ad dei cōgnito
 nē ascēdit. In medicina vō: q̄ optimā valitudinē cōsuat
 eadēq; amissā r̄stituit: Appollinē: Critobolūq; qe philip
 pi r̄gis oculo sagittā euellit: sacrificijs venerabant: q̄d
 nō putarēt tā mirādū iuētū ab hoīe excogitari potuisse.
 Nūc at̄ ingrediar ethicā seu moralē q̄ p̄m̄ oīuz socrates
 e coelo deduxit i terras 7 i vrbib̄ collocauit c̄ q̄ vnuz
 quēq; vix studiosissimū eē decz. Hoc primū ex se parit
 honestū v̄tutū oīuz gestū populari fama gloriōsū: q̄d ex
 q̄tuoz fōtib̄: prudētia: iusticia: magnimitate: 7 t̄pantia
 orit̄. Ex prudētia bonaz malarūq; rez prouidētia: itel

ligētia ⁊ meōria. Ex iusticia: ius suū vnīcuiq; tribuēs: re-
ligio: pietas: gratia: viudicatio: obfuaātia: veritas ⁊ con-
suetudo: cui⁹ vtr⁹ Modestino attestāte: ē ipare: veterā: pu-
nire: atq; pmittēte. Ex magnanimitate metuēdi: audien-
diq; magnificētia: fidētia: paciā: ⁊ pseuerātia. Ex tpan-
tia expetēdaz: aut fugiēdaz: rez: otinētia: claemētia: ⁊
modētia. Scripser: at de oi hōestate panaet⁹: Cicero: ⁊
Seneca. illic natae sunt sacratissime leges: iuris ⁊ recti-
magistrae: cū qd⁹ vidē l; toti⁹ orbis iperia: q̄ q̄diu iusti-
tia tenuerūt: semp se i melius erexerūt: ea vō neglecta: fa-
cile corruere. fremāt oēs l; dicā qd⁹ sentio. Est. n. nālevt.
iq; plini⁹ qd⁹ qsq; sit assecutus: id velit eē potissimū. Bi-
bliothecas me hercle oīum philosophoz: vnus mihi vi-
det. duodeci tabulaz libellus: si qs legū fōtes: ⁊ capita
viderit: ⁊ auctoritatis pōdere ⁊ vbertate vtilitatis supe-
rare. Quaz iuētores merito ferūt Moīseu: Cererem
phozoneū: solonē: ⁊ licurgū: apd Romanos vō Romu-
lū Numam pōpiliū: Juliū Cesarē: q eas diligē: ⁊ ordia-
re cōstituit: qd⁹ lōge post Iustinianus effecit. Tertiu illd
phie corpus ē logica: sine rōnal: q̄ certā dat. viā rōnēq;
dicendi. H; n. ptes: grāmaticā: dialecticā: ⁊ rhetoricā:
In grāmatica vō: q̄ circa ortographiā: syllabaz q̄tita-
tē ⁊ vocabuli lignificatiōnez versat: claruit primus ari-
starchus: ⁊ Apollonius. In iuentioē vō lrāz Radamā-
thus Assyriā: Anubis Aegyptiaz: Hercides phrīgia-
rū phenices: ⁊ palamedes graecaz: Berosus ⁊ Larmē-
ta latinaz. In dialectica: que circa diuisionem diffini-
tionem resolutionem inductionez ⁊ sylogisimū versatur:

claruit Zeno et Chrysippus: qui septuaginta volumina
 in ea conscripserunt. In rhetorica: cuius pars: Metrica auc-
 tore Strabone: prior processit in lucem: claruit inter Heroi-
 cos Apollo: Elegos Calimachus: Satyros Lucilius: iu-
 bicos archilocus: Ericos pindarus. Altera autem est soluta
 hac ut inquit Cicero cohortamur hac persuademus: hac
 consolamur afflictos: hac deducimus perterritos a timore:
 hac gestientes comprimimus: hac cupiditates iracundiasque
 restringimus. In qua Carneades studii cupiditate deslagras cum
 bibere sumere obliuescebat et tanta fuit eloquendi ius: ut de ea-
 dem re in contrarias partes differens eisdem auditori-
 bus persuaderet. Quibus autem artis antiquissimi scrip-
 tores Tyrtasus: et Corax siculi fuisse traduntur: et Gorgias
 cui statua aurea delphis posita est. Theologiam vltimo
 loco ut totius philosophiae custodem posuerunt: quem
 admodum inducendo agmine cantus et fortissimus Ce-
 turio a tergo relinquuntur: et in argumentationibus for-
 tissimas rationes et iam in fine locamus. Namque et prius
 Trimegisti tempore: quem Orpheus secutus est: Orphe-
 um vero Aglophemus: Aglophemus autem pythagoras
 et pythagoras philolaus diui platonis praeceptor atque
 prophetarum libris quos spiritu sancto constat esse dictatos: postea vo-
 p saluatore nostrum velo obscuritatis amoto illuxit nobis
 haec radias disciplina: de qua eo pauciora locutus sum quam est suo
 splendor illustrior: satisque constat huanae omnes transcendere disci-
 plinas. sit ergo scipio clarus ille et consilio atque virtute. hanni-
 bal in aethiopia relictus: atque ex italia discedere coactus est glorie atque
 eximia laude aethiopianamque duas urbes romanis imperio issestissimam

mas Carthaginē: Numantiāq; deleuit: anteponat' orb'
marius: qui his Italiam ab obsidione liberauit Punicis:
tis. Erit pfecto iter horū laudes tāta doctissimorū hōiū:
glā: ut ab his pacis ornamenta retineant: ab ill' belli pi-
cula repellat'. Inq; vō armis philopomenes: 7 pyrros
Hannibal 7 cesar claruerūt. Quare iā ad vos optimi iu-
venes ingenuis morib' ac pbitate isignes disciplinas in-
nūa viroz mltitudine celebratas conuertā quo me piter vo-
biscū exortādū suscipiā: ut alacri ac pmpo aio studiis i-
cūbam'. Quis ē quē ad se nō alliciat? Quis ad o dur'
7 ferreus: ut horū nō corripiat' amores? Quale in mace-
done Alexandro lris pditū est q ad Aristotilez pcepto-
rem rescribens malle se sit singulari doctrina: q; ptate p-
stare. Legimus pythagorā Aegyptū: Persiā: Cretā: 7
Macedoniā: discendi desiderio paragrassē. Nos vero
gymnasia: 7 doctorū nostrorū lares eadem cā nō frequē-
tabimns? Scimus Anaxagorā seruoze discendi agros
reliquisse q; optimos. Nos toros 7 focū nō relinqmns?
Surgūt latrones media nocte ad hoies occidēdos: uos
veternos i luce vsq; dormiem? Fortis miles in arma 7
flāmas p glā ruit: nos labores nō magnos p tot' amo-
dis acquirendis eximiaq; glā formidabimus. Quid est
qd' paupertate: aut senectute terreri possimus? Al' qāo no-
bis Cleantes 7 Zenonē pponimus: qui noctu cibi gra-
tia aquā hauriebāt: 7 die vn' a Crisppo: alter ab anti-
stbene instituebat: vl' Solonē: 7 Lathonē q se quotidie:
aliquid adiscentes: senes fieri dicebant. Serue-
amus itaq; obsecro: iuvenes optimi serueamus. imis:

temur que nō dixerī Democrītū: qui sponte sese lum:bus
 priuauit: vt expeditiori aīo assequeret disciplinā: sed sa
 tis sit sceuolā nostrā imitari: qui verā vitā: vigiliā eē as
 feuerat. Studia nanq; vt inq; Cicero adolescētiā agunt
 senectutē oblectant: secundas res ornant: aduersū pfugiū
 ac solatiū praebēt: delectāt domi: nō ipediū foris: pno
 tāt nobiscū: pegrinant: rusticant bonaz. n. artiā vt inq;
 Socrates immortalē possessio: quā bias pfugus dixit le
 cū portare. Vos aut excaelli domini fauete: q̄s doctis
 viris: habete in pretio eos: qui simul eruditi ⁊ boni sūt:
 praesto sit vobis eoz. siliū: qui vere sapiūt. beatas. n.
 vt ait plato fore ciuitates illas: atq; regua: quibus stigit
 a sapientib⁹ gubernari. Quod si feceritis quēadmodū
 semp s̄sueuistis: pacatā a bello ciuili: trāquillā ab omni
 seditione hēbitis hanc rem. p. Pro qua Justiniano au
 ctore qui ceciderūt imperpetuū p̄ gloriā in coelis viuere
 intelligunt: vbi beati aeuo sempiterno fruant dxi.

De Iesu xp̄i ortu: ⁊ Herodis crudelitate.

Augustus Cesar Reuerendi Patres imitatus. p.
 Serpionē: qui Carthagine noua obsessa: adultā eximia
 atq; praestanti pulchritudine virginē: a militib⁹ oblata;
 patriam: parentesq; percunctatus: quibus incorruptam
 inuiolatamq; maxio honore restituit: Cleopatrá atonī
 vxorem: magnam Aegypti reginā: fama: ⁊ re alteram
 Calburniam maximis ornamentis insignitam: vt in
 triumphum duceret: custodiri mandauit: eo quod eam
 spreuerit: immisso Aspide dicitur interempta.

Erat enim talis Cesar in obprobrium nostrorum tem-
porum dominorum: tante iusticie: continentie atq; costan-
tie: ut anno quadragesimo secundo pacatum atq; tran-
quillum: gloriosum atq; beatum totius orbis imperium
possideret. Sub quo christus hodie nasci non dedignatus
qui ut narrat Orosius eadem die mandauit ne quis se-
dominum deinceps vocaret: atq; etiam ut omnium ho-
minum capita censu notarentur. Significans profecto
sedem Imperii: dominum prouinciarum coeli: maris:
et terre principem natum fore. Ob cuius ortum ut Euse-
bius testatur: trans Tyberim de taberna meritoria
fons olei e terra manauit: atq; tota die amplissimo: lar-
gissimoq; riuo exundauit: prophetizans profecto uncti-
onem baptismatis omnibus Christianis esse in posterum
obseruandam. O ineffabile ostentum: o miraculum me-
morie dignum sempiternum. Affuit etiam maius aliquid
aliud: non Angelus ad pastores exclamans: Gloria in
excelsis deo: non stella ad Magos Apostolos: non au-
reus circulus soli assistens. Sed et circa sponsam Au-
gustam euenta eius digna memoratur: cui gallinam con-
spicui candoris sedenti. Aquila ex alto abierit ingremi-
um: illesam: intrepideq; miranti accessit miraculum tenen-
tem rostro laureum ramum suis baccis onustum. Con-
seruari alitem: et sobolem iussere aruspices: ramumq; eum
seri: acrite custodiri. Augurans quippe per gallinam
illaesam Virginem immaculatam. Malluit enim altis-
simus de suo ortu: quod de virginis pudore dubitari. Te

nere rostro laureum ramum suis baccis onustum : hoc
 est Iesum benedictum : fructum ventris sui. Quem cum
 Herodes audisset his diebus iurisdictione sua natum
 existimans Regnum dei commune cum huius mundi po-
 testatibus existere : et memor eorum : que dixerat Celar-
 ti violandum est ius regnandi causa violandum : puer-
 ros omnes intra bimatum secundum tempus : quod ei
 magis exquisierat : iussit interfici : ut adimpleretur : quod
 scriptum est per Hieremiam. Vox in Rama audita est
 ploratus et ululatus Rachel plorans filios suos : inter
 quos et proprius filius : quem vnice diligebat : cum alijs in-
 terficitur. Quod cum audisset Augustus : sciens Leo-
 num feritates inter se non dimicare : Serpentum morsus
 non petere serpentes : ne maris quidem belluas : ac pisces
 nisi in diuersa genera seuire : cunctaque bruta in suo gene-
 re prebe degere : ait : Melius est Herodis porcus esse : quam
 filium. Ex quo Ioseph ut infantis pater ab angelo mo-
 nitus : ipsum et matrem transtulit in Aegyptum : vbi ut
 ait Hieronymus deorum omnium simulachra cessarunt
 et mors quorundam demonum ex vaticinio prophete
 subsequuta est dicentis. Leuem nubem conscendet : et mo-
 uebuntur simulachra Aegypti ob eius conspectum : et
 cor Aegypti in eius medio tabescet. O ceca igitur stul-
 te emulationis impietas : quae perturbandum diuinum
 consilium tanto cruore putauit ignorans dominum mun-
 di temporale non querere Regnum : qui prestat eternum
 Qui enim voluntate natus est : arbitrii sui potestate mo-

rietur. Contra que; non valere potestates: astutie atq;
diuitiae. Scriptum est enim: non est sapientia: non est
prudencia contra dominum. Quamobrem quanta sit
inanis: et fallax huius mundi miseria: solus puer cuncto-
rum creator hodie fatetur. Qui non in preciositate pan-
noz; non in obsequia exhibentium multitudine non in
thalamo picto: non in lecto eburneo: sed nudus pro tha-
lamo stabulum: pro lecto foenum: pro famulis bouem:
et asinum habere voluit: Deu dementiam ex his iniis
existimantiu ad superbia se genitos: quod non aliud nature
spote quod flere datum est. Nox crescete aetate. Luxuria: am-
bitio: auaritia: immensa viuendi cupido: supersticio: se-
pulturae cura etiam post se de futuro. Itaque multi. exi-
tere: qui non nasci optimum conserent: aut ut infantes:
quod ocissime pro domino nostro Iesu christo aboleri.
Quem Iosephus ille Hebreus litteris graecis histori-
am iudaicam conscribens: profitetur dicens. fuit autez
imperante Tyberio Iesus sapiens vir: Si tamen viru-
um nominare fas est: quem accusatione primorum no-
strae gentis virozum pilatus crucifixit. Qui apparuit
tertio die iterum viuus: secundum quod diuinitus inspi-
rati prophetet: vel haec: vel alia de eo innumera mira-
cula futura esse praedixerant. Quantomagis nos decet
genus electum: gentem sanctam: christianos appellatos
hodiernum christi natale celebrare: quod angeli cantat:
sancti exultant: sterilis clamat: vidua prophetizat: Syme-
on senex exportat: Ioseph cogitat: Maria mater re-

climat: bos cognoscit: stel' demonstrat: Magus vero
 adorat. Quod si idem constantini pietate ducti facim'
 qui trium milium innocentium mortes contra ppria sa
 lutem negavit dicens: bene ergo omnium aduersantium
 poterimus esse victores: si a sola pietate vincamur. Na
 vicisse extraneas nationes bellatorum virtus est popu
 lorum vincere autem vicia et peccata: virtus est morum
 No veremur: quod Acreonti poete acino vultu passer: aut
 fabio praetori in lactis aestu vno pilo euenisse: litterarum
 monumentis pditum est. Is enim profecto vita aequa
 lance pesitabit: qui semper fragilitatis humane: no He
 rodiane crudelitatis: dei misericordia ductus: memos
 fuerit. Dixi.

De sacrarum legum iusticia.

Non eram nescius reuerendi Patres vosq; spec
 tatissimi viri: magno ingenio: exquisita doctri
 na: summa eloquentia opus esse ei: qui praedaram ali
 quam disciplinam meritis laudibus psequi vellet. Euz
 vero mea me imbecillitas terreret: et modica indicendo
 exercitatio: pretermissem equidem intanto doctissimo
 ram hominum coetu: de sacrarum legum iusticia verba
 facere: ne forsan huius amplissimi loci auctoritate ve
 nerando vestro conspectu aut rei gravitate indignum
 aliquod me effari contingeret. Elerum quoniam necessi
 tas ipsa et maiorum pbata consuetudo: me ad id mui'

subeundū compellit: vestra erga omnes humanitate: ac
singlari in me beniuolentia froetus: veniam assecutus
me esse confido. Vlex cū hac de re a differēssimis viris
sit saepe numero grauissimis orationibus pertractatum:
video mihi habenas suppressendas: et cursim potius at
tingenda quādam: quā longiori serie explicanda. Hanc non
imerito philosophorum maximus plato vnam prae caete
ris necessariā ostēdit in his libris quos diuine de re: per
didit haec nimis perbia: improbis poenā iniūgēs: dū
suū cuique tribuit: efficit profecto: vt ea seruata quietissime
viuat humanū genus. Hoc itaque profulgidū sidus leges nre
cōtinēt: hāc declarāt: ad hāc seruandā constitutae sūt. Si
ne quibus quis nō intelligit vagos hoies atque siluestres
ferarū ritū in mōtib⁹ vitā fuisse ducturos: nisi quis instan
ti ingenio: nec vulgari eos legibus ad mitiorē vitā rede
gisset. Ac ne longius exempla petant: Italia ipsa orbis
Decus: vt apud priscarū rerū incorruptos scriptores lec
tum est: olim montanos homines collibus dispersos ha
buit inter siluas: et motiū cōcaua saxa latitantes. Vlex sa
turnus e Creta fugiens atque a Jano tūc in Italia regnā
te susceptus hospitio: primus Italīs leges dedit: que
tanto vsu exiteret: vt mox relictis lustris oppida conde
rent: ciuilem vitam agere inciperent. Cuius quidem rei
habundantissimum fructum tulit: post mortem diuinos
honores assecutus. Neque enim putauerunt fieri posse: vt
tā salubre iuentū ab homine iudagari potuisset. Quid
de orpheo loquar? qui cum thraces eadē feritate op p̄s

tos ad civilem vitam legibus datis euocasset: ob admir
 rationem tante rei dictus est siluas ac montium rupes
 trahere. Quod profecto ut Flaccus interpretatur nihil aliud
 significat: quam feros et duros homines ad mansuetiorem
 vitam retraxisse. Non immerito itaque leges ipsas deorum
 domum dixit esse Demosthenes. Atque omnes veteres le
 gum conditores in deos suarum constitutionum precepta retu
 lerunt veluti Zoroaster qui Bactrianis: ac persis leges de
 dit in Ozomasi: quem deum omnes potissimum coluit suas leges
 attribuit. At Trimegisti Hermes: qui Aegyptiorum instituta
 edidit Mercurio ascripsit Minos Cretensis in Ioue
 Lycurgus Lacedaemonius in Apollinem: Draco et solus
 Athenienses in Mineruam Numa Pompilius Rex ro
 manus in Egeriam Nympham: Moyses Hebraeus re
 cense in patrem: et totius nature deum: leges suas re
 tulerunt. Finis non erit: si animo indulgere: atque per singu
 la euagari mihi libuerit. Sed quoniam fortasse incul
 tus sermo auditorum patientia abutitur: unum dumta
 taxat paucissimis verbis addendum censui: Haec profecto
 sacrarum legum disciplina ad dei prudentiam in
 fabilem maxime videtur accedere: qui quadam inenita
 bili lege: atque causarum connexa serie cuncta moderatur.
 Eo enim quantum nostra imbecillitas passa est: humana
 rum se erexit ingenium ut salubribus institutis res . p .
 formarent: quasi ad sideris regimis imitationem. Quam
 quis unquam merito admiretur? Quis illius amplitudinem
 ubi persequatur? Haec est vere regia disciplina quam principes
 decet: atque exornat: Oes culmine celso insignes: aut generis aut
 b ij

Dignitatis hac plurimum excoluntur: si habuerint. Si
vero carent: iuris prudentium consilijs egeant: necesse est
Humiles autem viros sic extollit ut sola ex omnibus
Imperio eos dignissimos reddat. Atque docti iuriconsul-
ti domus totius civitatis quasi divinum oraculum esse
existimet. Hinc amicorum copia: hinc opes: hic imor-
talis gloria uberrime praestari consuevit. Itaque cum essem
in Pythagore biuio constitutus: ac diligendam mihi vi-
te normam intelligerem hanc potissimum quasi berillam
et prefulgidam margaritam: Delegi facultatem. In qua
quidem omnes euigilauerunt cure mee summis vigilijs
labore indefesso huic insudandum censuionibus iuue-
tae praetermissis illecebris: huic uni me addixi: atque ad-
iudicavi: quam summo studio sectarer non modo in pa-
tria: quae quidem gymnasij gloria plurimum floret: ve-
rum et alia diuersa loca licet ob exilium coacte fuit non
sine summo incommodo: ac meorum dispendio incolendam
Elix nunc demum id videbar assecutus: ut tante disci-
pline auditor non inhabilis esse inciperem: impulsus scilicet
ad lauream doctoratus petendam his temporibus acce-
dere. Nam si necessitas ipsa ut aiunt sit optimus calcar
et stimulus ad virtutem: est tamen nihilominus fructus
laudis: et gloriae. Quem ego agricola expectans pretiosus
patienter tollerabo: donec accipiam a vobis veluti sacro
pontificij: et cesaris consistorio supplex peto: ut vestra au-
ctoritate decoratus: muneribus exoptatis non tam meis
meritis: quam vestra humanitate: et gratia perfrui: atque laeta

ri possim. Dabitur igitur opera: ut ego coeterique: qui hoc virtutum genere prestare cupiunt: non modo non improbent: ut iaceant vex et efferant: ut excellent.

Dixi:

De eloquentie gloria.

In illo unquam tempore aliqua dicendi vis: aliqua elegantiae aut oratoriae facultatis desideravi optimi. Patres id nunc vel maxime ab immortalis deo exoptandum fuit: cum in conspectu hominum doctissimorum: qui totius eloquentie culmina et luminaria iudicantur: mihi de preclarissimis est ipsius laudibus differendum. Hecoreque profecto ne mihi usu veniat: quod miloni Crotoniense contigisse testatur antiquitas: qui supra vires robur aggressus miserabiliter collisus est. Existimassem: itaque satius mihi adducere: preclarum aliquem virum diligenter audire contionantem: quam mihi hoc oneris imponere. Sed cum conspectus vester praese ferat non minus humanitatis: quam doctrine: effecerunt assidue Magnifici nostri rectoris voces: qui ad hoc munus impulerunt: ut facile sperare venias: si quid minus adposueris: minusve dicere dixeris. Quare vos omnes obtestor: ut solita in me facilitate: ac benignitate uti libeat: dum vel brevissime de ipsius eloquentie gloria aliqua perstrinxero. Jam vero domina rex ut vos soletis dicere eloquendi vis quam preclara: quamque divina? Quae primum efficit: ut ea quae ignoramus discere: et ea quae scimus alios docere possimus: deinde hac cohortamur: hac persuademus: hac consolamur affictos: hac deducimus perterritos a timore: hac gestientes comprimimus: hac cupiditates: iracundiasque costringimus.

b iii

rex omnium princeps: fabricatorque mundi: nullo magis ho-
minem separauit a coeteris: quae quidem mortalia sunt:
animalibus: quam dicendi facultate. Et profecto si recte pro-
dere velimus: cognoscemus non modicum per eloquentes
viros humano generi adiumentum esse collatum. Nam
nec antiquissimi illi urbium conditores sine summa elo-
quentia vagos homines in ciuitates cogere: nec veteres
legum latores sine maxima orandi vi: ut se homines ad
seueritatem iuris astringerent consequi potuerunt. Quos
quidem poete rupium: et siluarum Tigrium: Leonumque
omotores appellauerunt. Apud praesicos enim illos agre-
stes homines tante admirationi fuerunt eloquentes vi-
ri: ut viuentes reges constituerent: mortuos adorarent.
Quin et minos: qui sua eloquentia Cretenses ad politi-
cam vitam formauit: tante venerationi fuit: ut mortuum
ad inferorum animas regendas profectum esse existima-
rent. Sed ne veterrima commemorando sum logior mul-
tis in rebus apud athenienses: et romanos quoque eloquen-
tes viri rei. p. mirum in modum profuerunt. Nam cum ex in-
finita hominum multitudine xerxes graeciam inuasisset:
Themistoclis oratione commoti athenienses relicta ur-
be naues conscenderunt atque apud salaminam insulam
maxima strage persas cecidere: Quid demosthenes non
ne oratione sua diu contra Macedonum impetum. Graeciae
libertatem tutatus est: dum assiduis orationibus dormitan-
tes Athenienses ad bellum gerendum excitat. Apud ro-
manos autem cum pyrribus Epirotarum rex ad deformem

pacem componendam senatus inclinasset appi: claudij
 coeci oratione: q id fieri phibuit: Romane rei. p. digni-
 tatis cōseruata est. Quantum vero diuina. M. Tullij
 eloquentia profuerit: cum 7 perditam Caecilinae audaci-
 am fregit: aut. M. Antonium iura subuertentem: vrbe
 expulit: locuples nobis testis est omnium eorum tempo-
 rum historia. Aegre vero: 7 apud exercitum q̄tum semp
 valuit Celsar eloquens Imperator: qui saepe numero i-
 clinatam aciem a metu frequenter reuocauit: 7 praeliū
 ineuntibus militibus: landem vitae praeponendam eē
 crebro persuaserit. Et q̄p̄ fortasse quidam naturae bo-
 no: etiam sine ea claruerunt: tamen cum ad optimaz na-
 turam vis quaedam eius discipline accesserit: tum de-
 mum praeclarum quiddam: ac singulare solet elucescere
 Quale in aphyricano illo superiori: 7 emiliauo extitisse
 testantur historiae. Quorum uterq; doctrina excult^o nō
 armis magis q̄ eloquentia floruit Quae ita disciplinas
 omnes perpolit: 7 illustrat vt sine ea rudes 7 agrestes
 videant^r. In quibus ille se plurimum profecisse sciat vt
 Quintilian^o ait cui haec eloquendi vis valde placebit.
 Non vtar vobis cum pluribus patres optimi: ne vestre
 videar diligentie diffidere qui iam diu inter excaellos
 Italiae Oratores ab omnibus nostrae etatis iudicati
 7 benemerito estis. Sic enim huius foelicissime vrbs
 decus: atq; ornamentum vobis vero fructum. immorta-
 litatemq; comparastis. Dixi.

De laudibus magnifici Jacobi Rectoris coram
legato perusino.

Orarem reuerendissime domine. id mihi inge-
nium: eam dicendi facultatē esse: quo rex expli-
candarū excellētie mea responderet oratio: ac
digna tantoꝝ viroꝝ auribus iudicaret. In his. n. de
quibus verba facturi sumus: tantus est splendor: tanta gla-
ria ut Ciceronis: aut Demosthenis eloquentiam postularēt.
Si vero de auditorū praestantia loquimur: ut coeteros
praetermittaz viros amplissimos: quos video huic. coe-
tui interesse quid potest et generis claritate: et animo vir-
tutibus decorato reuerendissima dominatione tua esse il-
lustrius: cuius antiquissima sabelloꝝ familia a vetustis
sabinoꝝ populis: et rege Tatio orta: tot glorioſis bello-
rum: ducibus Romane ecclesiae Pontificibus Maxi-
mis: sapientissimis ac prestantissimis viris assidue flou-
it: et nūc ut de caeteris sileam inelytis eius fratribus: seu
duobus belli fulminibus potissimū illustrat. Dominati-
onis vero illius in consilijs capiendis prudentiam: inge-
niumque perspicax in eloquendo suauitatem: seueritatem in
iniquos: in bonos mansuetudinem in repugnantes inuic-
tum animi robur: in rebus omnibus equitatem: integri-
tatemque singularem: quis est qui non summis laudibus
persequat? Ego certe cum ipsam acrius intueor: quasi fa-
bium quendam maximū aut. M. Curiū: aut Corneliū
Africanū videre sane video. Quare apud tantā excel-
lētia: tā acre iudicium: nihil nisi artificio absolutū: dili-

gētia pfectū afferri oportere nō negari. Elcrūm me re
 creat ipse iucūdiſſim^o reuerēdiſſ. me dñationis tuæ cō
 ſpectus q̄ mihi inaudita quādā facilitatē preleſerre vidē
 tur. atq; illud me nō mediocriter cōfirmat q̄ ea nobis cō
 oblata ē: in qua nemo nō copioſius eē pōt. Dicendū ē. n.
 mihi de magnifici noni Rectoris noſtri Jacobi Pala
 tini Comitis animi v̄tutib^{us} eximijs: ⁊ genere excaello.
 Quē qdē animi bona a dō decorauere: vt ab iēte aeta
 te q̄ſi xenophontius Hercules v̄tutē ducē oī mēte ⁊ ſtu
 dio ſecut^{us}: voluptatis illecebras: ⁊ quali retia: q̄b^{us} ple
 riq; adoleſcētes capiunt ita reſugerit: vt mix i modū ſe
 nilē in rebus cūctis granitatē ⁊ p̄ſtiterit ſemp ⁊ p̄ſt. Cū
 v̄o vt ē ingenio ſubli ſe ad res altiffimas genitū cōpicerz
 ne faſ putauit: ſi ad rē aliquā egregiā: animū nō appli
 caret. Itaq; cū exiſtimaffet litteras ad vitā imortalium
 prie accedere: elegit: quā ſectaret^{ur} quali berillū ac p̄ful
 gidā margaritā. legalē facultatē. In qua vt. M. Tullius
 ſequar difficilioz ē exit^{us} ac mod^{us} q̄ copia in dicēdo. In
 qua q̄tū ipſa ſua magnificentia p̄fecerit ēt viri doctiſſi
 mi admirari ſolēt: vt n̄ imerito vel ſola doctrina huius
 gymnafij princeps ſit iudicatus. Sed his accedūt p̄cla
 ra ⁊ plura. Inter caetera. n. tāta ē orōnis eius ſuauitas
 vt poſſit lenire tigros rapidosq;. Leones ſaxa mouere
 ſono. Si vero de māſuetudine: ⁊ huānitate loquimur
 his v̄tutib^{us} a dō inſignit^{ur}: vt vel imanis barbaros ſibi
 deuicire poſſit. Quid de pietate ſn ſuos: ac obſuātiāz
 Quid de ſingulari prudentia moderatione magui ani

mi magnitudie: fide cōstātia loquar: q̄ si singula merito
explicari deberēt: volumē nō mediocre cōficerēt: de op̄i
bus vero r̄ aplissimo eius patrimonio nihil attinet dicē
cū ipsa liberalitas hoc q̄ plurimis notū fecerit. Sed iā
tempis breuitate admoneor: vt ad splēdorē generis ipsi
us me ouertā. In quo quidē vndiq̄ mibi se offert n̄ vni
us oratiōculae argumētū: s̄ tāta cōpia: tāta vbertas: rez
vt difficilius sit terminare q̄ incipe orōes. Q̄d v̄l vno
solo foelicis meōriae Nicolao Pōtifice Maximo ei
Magnificētie diūct̄ r̄ affinis abūde illustrari pōt: sua
uitas mox itegritatis speculū: sciāe diuināe: huāneq̄ ex
emplar egregiū qui ingenij acumie: solertia: magnanimitate:
doctrina: totius excellentia virtutis culmē iortissimū
romane ecclesie existimari potuit. Qui n̄ dicā Italia:
nō Christiano populo: sed huāno generi q̄ vtil fuerit
nemo ignorat. Nulli^o ingenij: nulli^o doctrina: nulla vis:
nulla copia hui^o pōtificis celsitudinē merito decoravit.
Dic cū a foelice ātipapa dei ecclesia turbaret: legatus
missus eo rē redegit vt foelix ipse se pontificatu abdica
caret: In q̄ qdē ei^o diuinū ingenij habūde intelligi po
tuit: cū tāta rē tā breui: tā foelici exitu supra spem oīum
terminauerit. Cū deinde sedē petri merito cōscendiss̄: r̄
iplicatos bello p̄ncipes sua prudentia r̄ admonitiōis
suauitate: ad trāquilla reduxit: vt intestinis afflictata ca
lamitatibus Italia: benignum quoddā r̄ pacificū sidus
sibi afulsisse p̄fiteret. Et quod inter gloriosas res ei^o
gestas nō vltimū iudicauerim: bonarū artium studia: q̄ pe
ne interierant: maxime excitauit: atq̄ erexit. Neq̄ id mī

sum. Nam cum Nicolaus ipse omni doctrina laude mirum in modum illustraret: adeo doctos homines dilexit: honore et fortunis fouit: ut benignissimus litterarum paterens predicaret. His igitur tam excelsis ortum maioribus reuerentissime dominus: tantis ceu sideribus exornatus. Magnificus nouum rectorem nostrum: de quo quidem dubitari potest: plus ne decoris a maioribus acceperit an illis addiderit: existimauimus fauste: feliciterque nostro gymnasio profuturum: qui et animi et corporis et fortunae bonis plurimum clareret: generis vero lumine ad res maximas incitaret: ut hoc bono duce suffultis: ad bonas artes iter pateret. Cuius magnanimitatem: quae ex ante gestis optime commendatur: idoneam ad talem fore dignitatem confidentes elegimus. Quae reuerentissima dominatio tua: iuxta illud diuinum. Quodcumque ligaueris erit ligatum: Rectorem et principem nostre academie ut solet accipiat: et confirmet ad laudem dei.

Impressum Senis per Johannem et Henricum Almanicos.

Impressor ad lectorem

Surreptum auctori cupida lege mente libellum:

Dulciloquum redolet qui Ciceronis opus.

Sic tibi iuris opus nolenti per mere claudii

flauius arripuit: plurima dona ferens

Utile lectori nos tantum poscimus unum.

Hunc emat: aere potest multa parare breui:

